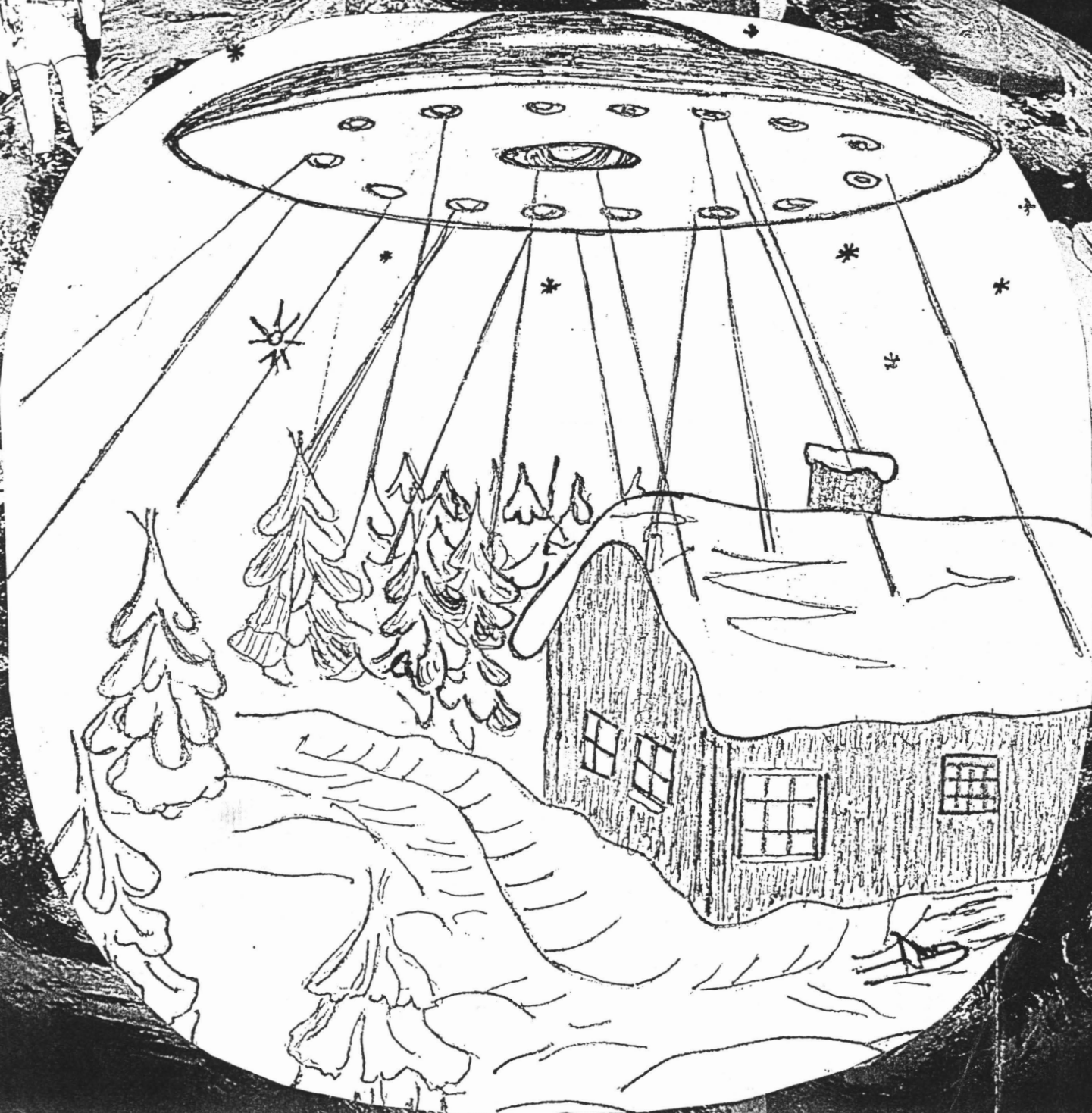

UFO

NR. 3 1995

Callehanda

UFO-ALLEHANDA är Enköpings UFO-förenings medlemsblad som avser att ge medlemmarna aktuell information.

Medlemsbladet utges av föreningens styrelse och utkommer med tre nummer per år.

Vi har vår klubblokal i "den lilla röda stugan" vid Ulundakorset.

Medlemsavgiften i Enköpings UFO-förening kan inbetalas på föreningens postgironummer 67 81 27-2.

Adress: Enköpings UFO-förening, Box 350, 745 03 Enköping.
Telefon: 0171-385 18 (lokalen) eller 342 03 (Ordförande Arnold Idebring)

INNEHÅLL

Information från styrelsen

Inbjudan till "Grötfest"

Är kommunikation möjlig? Granlie

Är Bermudatriangens gåta löst? Mats Nilsson

Ett reseminne från Tanzania

Ivars spalt

Viktigt meddelande

Snart är det ett nytt år och det är tid att förnya medlemsavgiften till vår förening.

I denna tidning finner du ett inbetalningskort, som du kan använda. Det går givetvis bra att betala direkt till vår kassör Ivar Karlsson.

Avgiften är för familj 150 Kronor. Enskild medlem 100 Kronor
Från 16-20 år 50 Kronor. 0-16 år är avgiften 10 Kronor.

Beställ UFO-Aktuellt!

Hesan.

Vinter⁷ har slagit till och vi går mot Jul det innebär att det är dags att tänka på Grötfest, som du kan läsa om på annat ställe i vår tidning.

En sak som är lite ny i år är att vi bytt Lördag emot Fredag, vilket bör gå lika bra.

I förra numret av UFO-allehanda talade vi om Loppmarknad, ja den blev helt igenom lyckad Affärerna gick bra och nettot vi fick kommer väl till nytta för den fortsatta driften.

Vi kunde också läsa om ett lotteri, som pågick, det var tre handstickade koftor, som skänkts.

Nu har det varit dragning och jag skall tala om vilka som vann.

Första vinnaren var samma som skänkt tröjorna, första vinsten gick tillbaka och det drogs en ny lott Nr.40 vinnaren Mats Nilsson Sal a. Andra lotten var Nr.30 Denna gång var det Jörgen Granlie.

Tredje tröjan, som inte var en tröja, det var en väst gick till UFO Sveriges ordf. Clas Svahn denna lott hade Nr.15. Ytterligare en vinst fanns det var ett litet skrin av trä, det vanns av Ada Eriksson Hallunda hon hade lott Nr.20. Det är bara att gratulera samtliga vinnare.

Tack alla som hjälpt till med prylar till loppmarknaden Ivar har som vanligt föregått med gott exempel. Vill också tacka Irene för tröjorna hon stickat.

I skrivande stund underhandlas med föredragshållare för höst och vinterterminen. En är klar Professor Jens Tellefsen kommer till oss Onsdagen den 13 Dec. Kl. 19.00 Han talar över ämnet "Var Falköping ett matte.centrum i forntiden" Föredraget kommer att annonseras. Boka in den tiden. Vidare underhandlar vi med Anders Palm han talar om populärvetenskap. Ett föredrag om arkeologi är också på gång under Januari Gudrun Andersson från Smedjebacken är vidtalad. Även de föredragen kommer att annonseras. Ett mindre inträde måste tagas i samtliga fall.

UFO-Aktuellt kommer också under Dec. Du som är villig ställa upp och hjälpa till vid plockningen hör av dig, det är dåligt betalt, men det har en viss social betudelse, vi kommer tillsammans Till slut får jag önska alla en God-Jul och ett gott Nytt år.

Arnold

Fredagen den 8 December Klockan 19.00, träffas vi för årets stora traditionsenliga Grötfest och Lucia.

Festen är en familjefest där naturligtvis barnen är välkomna.

Tomten kommer säkert med godis även i år.

Vi bjuder på glögg och julgröt, med tillbehör.

Men innan vi går löst på gröten, en liten Luciatablå.

Jul betyder paket, så även i år, ta med dig ett eller flera paket som vi säljer på auktion.

Ett inköpt paket ger dig en gratis lott, som du kan vinna några av de fina vinster, som förekommer och du, något julklappsbekymmer kan på så vis reduceras.

Underhållning i form av sång och musik, kan du räkna med.

Tag gärna med er vänner och bekanta, man behöver ej vara medlem för att fira julfest med Enköpings UFO-föreng.

Alla hjärtligt välkomna till en trevlig samvaro.

Styrelsen

Är kommunikation möjlig?

En fråga man ofta får när man håller föredrag om UFO är: *Varför tar dom inte kontakt med oss?*

En möjlig förklaring till det finns kanske i nedanstående artikel som stod i tidningen ILLUSTRERAD VETENSKAP nr 10 i år. Artikeln återges i sin helhet och är ett svar på en fråga till tidningen om förekomsten av liv i universum och gränsen för en hjärnas kapacitet.

Finns det intelligent liv i världsrymden?

På jorden är människan den intelligentaste varelse som finns. Men kunde vi jämföra oss med andra varelser i Vintergatan, skulle vi nog komma till korta. Det är nämligen ingenting som säger att våra hjärnor ens är i närheten av den övre gränsen för intelligens.

Det finns flera sätt att jämföra intelligens på: en jämförelse av antalet neuroner - hjärnceller, en jämförelse av hjärnans uppbyggnad eller en jämförelse av den hastighet som det enskilda neuronet kan behandla data med. Skillnader på de båda första punkterna gör kommunikationen - och därmed jämförelsen - mellan varelser nästan omöjlig. Den tredje metoden är inte aktuell för oss på jorden, eftersom neuroner i alla levande varelser är i stort sett lika effektiva. Det finns dock inget som hindrar att det på andra platser i universum finns varelser, hos vilka de enskilda neuronerna är tusentals gånger effektivare än våra.

Amerikanen dr Robert A. Freitas har för att beskriva denna möjlighet föreslagit en måttskala, the Sentience Quotient, SQ, altså en varelses förmåga att behandla data. Skalan mäter två saker: hjärnans storlek och den hastighet den kan behandla data med. Data definieras som bits. SQ anger altså det antal bits per sekund som ett kilo av hjärnan kan behandla. Med den metoden kan man fort finna ytterpunkterna.

Den dumaste hjärnan i universum har en massa som universums och behöver universums livstid för att behandla en bit. Eftersom universums livstid är 10^{18} sekunder och dess massa runt 10^{52} kilo, blir SQ -70. Den andra ytterligheten bestäms av fysikens lagar och visar sig motsvara en SQ på +50, altså en databehandling på 10^{50} bits per sekund per kilo hjärna.

Inom detta intervall ligger människans med ett SQ på omkring +13. Det värdet har man beräknat genom att se på ett enda neuron i hjärnan, som med en massa på 10^{-10} kilo kan behandla omkring 1000 bits i sekunden.

Även växter har en SQ, eftersom de reagerar på signaler från omgivningen. De flesta tar dock timmar på sig, vilket ger dem SQ-värden omkring -2. De köttätande växterna är något snabbare med en SQ runt +1.

En hög SQ visar hur effektiv databehandlingen är, men säger inte nödvändigtvis något om den medvetna intelligensen. Men en varelse med en medveten intelligens och med en hjärna med hög SQ kan vara så avancerad att vi inte kan kommunicera med den. Vi har t ex svårt att komma till tals med så närstående varelser som schimpanser, vars hjärnstorlek och SQ är ungefär desamma som våra.

Här finns kanske det största hindret för kommunikation med främmande varelser. Deras hjärnas byggnad och effektivitet mätt i SQ kan ju avvika en hel del från våra hjärnors. Om värdena skiljer sig alltför mycket åt, är ingen kommunikation möjlig. Vad kommer en varelse med en SQ på kanske +20 eller +30 att ha att säga till oss?

Vi uppfattar kanske inte ens att den främmande varelsen finns där. Lika lite som en myra uppfattar att den är omgiven av människor.

Så långt enligt Illustrerad Vetenskaps svar på frågan. Men i många fall av närkontakter med UFO-nauter, har observatören också kunnat kommunicera med dessa, Hur det varit möjligt ger tyvärr inte artikeln något svar på.

Jörgen Granlie

Symposium för gränsöverskridande vetenskap.

I början av året tog Sällskapet för Parapsykologisk Forskning kontakt med Nätverket för Gränsöverskridande vetenskap och UFO-Sverige. Syftet var att undersöka om det fanns något intresse för att ordna så att medlemmar i de tre organisationerna kunde träffas och utväxla information om deras olika intresseområden.

Jag utsågs att föra UFO-Sveriges talan i detta ärende, och efter kontakter med företrädare för de andra organisationerna, beslutades om ett möte den 24 januari.

På mötet beslutades att bilda en arbetsgrupp bestående av Göran Brusewitz från Sällskapet för Parapsykologisk Forskning, Brita Deurell från Nätverket för Gränsöverskridande vetenskap och undertecknade från UFO-Sverige.

Vi enades om att anordna ett symposium under hösten. Föredragshållare skulle engageras från de olika organisationerna.

Efter några månaders förberedelser var det så klart. Tiden för symposiet sattes till dagarna 14 och 15 oktober och platsen var Martinskolan i Hökarängen, Stockholm. Genom mycket goda kontakter som Brita hade inom skolan, fick vi hyra hela skolan till en låg kostnad. Det blev ordnat med övernattningsrum för de som ville ha det och genom elevernas försorg kunde måltider intas på skolan.

Deltagarantalet var begränsat till 100, men ett tag såg det faktiskt mörkt ut med anmälningar till symposiet. Mot slutet av anmälningstiden blev det dock fart på det hela och samtliga platser tog slut. Från UFO-Sverige kom endast 12 personer, förmodligen på grund av missar i marknadsföringen. Viktig information kom bort i annonsen som var införd i UFO-Aktuellt, och Rapport-Nytt - där annonsen också var införd - blev försenad. UFO-Sverige hade deltagare från bland annat Göteborg, Gotland och Östersund.

Det här var aktiviteterna under de två dagarna:

Lördag 14 okt.

Ufologin idag	Clas Svahn
PSI-spåret, experiment	Jens Tellefsen
Jordstrålningsexperiment 1	
Jordstrålningsexperiment 2	
Att gå med slagruta, experiment	Thord Neumüller
laktta jordstrålning i naturen, experiment	Sten Deurell
Blir vi starkare på vissa platser?	Björn Neumüller
	Thorsten Carlsson
Att påvisa speciella strukturer i vår aura.	
och samband med bl.a elöverkänslighet.	Arne Groth
PSI-spåret	Jens Tellefsen
Att finna positiva platser.	Krister Ottosson
Färg och jordstrålning - finns det	
ett samband?	Bo Israelsson
Telepatiförsök	Jan Dalkvist
Vet vi vart vi går?	Brita Deurell
Frekvenstrappan med exempel från	
natur, människans aura och elöver-	
känslighet.	Arne Groth
Hessdalenprojektet	Håkan Ekstrand

Söndag 15 okt.

Kyrkobyggnadstraditionen ur
jordstrålningsperspektiv.
Experiment med telepati
Marteboprojektet

Bo Israelsson
Jan Dalkvist
Inga-Lill Wallin

Det var ett klart och mycket fint höstväder första symposiedagen, vilket gynnade de experiment som skulle utföras utomhus. Symposiedagarna var enligt min åsikt lyckade och kunde genomföras utan några problem. Föredragen och experimenten under dessa två dagarna filmades med två kameror av två killar från Västerås lokal-TV.

Arbetsgruppen har redan hållit ett möte efter symposiet och beslutat att genomföra ett symposium även hösten -96, någon av helgerna 5-6 okt. eller 12-13 okt. Så ni som missade årets symposium har en chans att komma med nästa år.

Jörgen Granlie

"SPÖKRAKETER"

sågs över de norra delarna av Europa 1946.

Det första officiella erkännandet av fenomenen kom den 26 februari när radion i Helsingfors tillkännagav

"omåttlig meteoraktivitet" i norra Finland nära polcirkeln.

Det strömmade in fler och fler rapporter som beskrev ett föremål "som spydde ut en röksvans" och lämnade ett kvardröjande sken efter sig när det rusade fram över natt-himlen ovanför Helsingfors på en höjd av 300 meter, "ett oidentifierat lysande föremål som sände ut en glödande gas (vilket) hade närmast sig den finska kusten från ... Östersjön, bara för att vända tvärt och fara tillbaka samma väg som det hade kommit", och flygande föremål, som förmodades vara bolider (ett slags meteorit), vilka "dyker upp och försvinner, rusar ut i rymden med ett infernaliskt dån och är borta".

Andra sågs flyga horisontalt, dyka, stiga, rolla och tvärvända. Ibland korsade de himlen i mycket höga hastigheter och ibland rörde de sig "makligt".

Både runda och avlånga föremål rapporterades - sådana som beskrevs som "lysande kropp", "blänkande klot", "jättelik såpbubbla" eller "roterande föremål som sände ut gnistor" och sådana som sades vara "ovala som en rugbyboll", "cigarrformade", "projektilformade", "elliptiska" och "squashracketliknande".

I juli 1946 upplevde Sverige en våg av raketliknande ljus-sken som tidningarna snart började kalla spökraketer. Hundratals sådana egendomliga föremål rapporterades på himlen över södra Sverige.

Himlafenomenet flyttade sig söderut under årets lopp och nådde till slut Tanger, Italien, Grekland och till och med Indien i september. Men av alla länder var Sverige mest utsatt med så mycket som 1000 observationer.

Den svenska regeringen misstänkte sovjetisk inblandning av något slag och landets krigsmakt försattes i beredskap. Det framkom emellertid aldrig några påtagliga bevis för skadegörelse eller bombardemang, och de efterforskningsrapporter som företogs efter rapporter om exploderande "spökraketer" avslöjade bara svåridentifierade fragment av ett mörkt, slagglukande material eller i vissa fall ingenting alls.

Till Enköpings UFO-förenings medlemmar riktar jag här ett
 VARMT TACK för den fina uppvaktningen på min 50-års dag.

Det blev en fantastisk dag väl rolig att minnas så länge
 jag lever. Först huset fullt på förmiddagen med vänner och
 arbetskamrater.

Sedan med öppet hus i Ulunda. Var ska sleven vara om inte
 i grytan.

Till Ulunda kom släkt och alla mina närmaste vänner med
 Ivar och dragspelet i spetsen.

Jag vill också tacka för alla fina blommor och övriga presenter
 som kom mej till del. TACK.

+ - - - - - +

Nu till en annan sak.

På Enköpings UFO-förenings styrelsemöte onsdagen den 1 nov
 efterlyste Arnold material till UFO-Allehanda. Jag har nu gått
 i spetsen och skickat två artiklar som kommer så småning om,
 kanske rent av redan i detta nummer Ni kan läsa något.

Det är inte lätt att få ihop till ett fullt nummer varje gång när
 man tvingas prestera allt själv.

Alltid finns det någon som vill ventilera någonting eller har läst
 någon trevlig UFO-artikel man vill rekommendera eller rent av
 föra in så att fler kan läsa.

Någon har väl också läst någon bra bok i ämnessamråden som rör oss.
 Skriv en liten resension. Det behöver inte vara något märkvärdigt.

Detta är även riktat till Er andra UFO-föreningar som läser de
 olika lokala tidningarna, sprid ut när ni har era träffar, åk runt
 och besök varandras möten. Det vidgar vyerna.

Mats Nilsson

ÄR BERMUDATRIANGELNS GÅTA LÖST?

Ingen har väl vid det här laget ungått att höra talas om den mystiska bermudatriangeln. En del av Atlanten som går under namnet Sargassohavet. Själva Bermudatriangeln utgörs av ett triangelformat område mellan Florida, Bermuda och Puerto Rico.

Ända sedan Christoffer Columbus färdades i farvattnen i slutet av 1400-talet har området varit föremål för spekulationer av de mest fantastiska slag.

Många är de författare som gjort sig ett namn på att skriva hårresande berättelser om dolda pyramider på havets botten som suger kraften ur fartyg och flygplan. Eller om UFO-baser under ytan som kidnappar allehanda farkoster. Den mest kända är utan tvekan **Charles Berlitz**. Men han är inte ensam. Vi har t.ex. Alan Landsberg, John Godwin, Richard Winer, John Wallace Spencer och Ivan T. Sanderson som tillsammans med Berlitz också är kända på grund av Philadelphiaexperimentet.

Det har också florerat teorier om andra dimensioner och att just utanför Floridas östkust skulle finnas en port mellan vår dimension och någon annan värld. Det skulle vara därför som fartyg och flygplan försvinner utan att lämna några spår efter sig förutom något kryptiskt meddelande. De flesta meddelanden som senare visat sig vara det sista livstecknet är av typen "Allt väl vädret vackert....."

Den mest kända händelsen före 1900-talet är berättelsen om **Mary Celeste**. Ett tvåmastat skepp med ett brokigt förflutet. Hon började sin karriär under namnet Amazon. Historien om Mary Celeste kan vara värt att komma tillbaka till i en annan artikel. Hon hittades i alla fall drivande inom området för Bermuda triangeln i december 1872. Ombord var allt i sin ordning, bordet var dukat för måltid, kastruller på spisen. Det var ändå något mystiskt med henne tyckte de som fann henne. Skeppet var helt öde! Inte en själ ombord. Mannen som fann Mary Celeste mitt ute till havs hette Fredrick Solly Flood.

Bermuda har inte haft särskilt gott rykte de senaste generationerna trots ett fint klimat. Ca. 1515 upptäcktes de 300 öarna av Juan de Bermudaz och redan från början ryktades det om att där härjade mörka makter.

Många är de fartyg som råkat illa ut inom Bermuda triangeln. T.ex. försvann krigsfartyget USS Pickering år 1800. År 1854 försvann ett brittiskt fartyg "Bella" och den svenska barken "Lotta" gick samma öde till mötes 1866.

Bermuda triangeln föll nästan i glömska ända till den 5 december 1945. Då gav sig en eskader på fem stycken Grammer Avenger-bombplan på en kortare rutinflygning från Fort Lauderdale. Flygningen gick ut över Floridas kust. Dom kom aldrig tillbaka. Händelsen har kommit att bli känd under namnet "Flight 19". Man fann aldrig ett spår av vare sig plan eller de 14 besättningsmän som var med.

I öppningsfasen av filmen "Närkontakt av tredje graden" från 1977 har man återfunnit "Flight 19" i en öken i norra Mexico. Ett sätt att dels förvandla fakta till fiction. Alltså spinner man på teorin att eskadern kidnappats av UFO'n.

Klockan 19.30 samma kväll startade en Martin Mariner, sjöflygplan från Bomana River för att söka efter Flight 19. Inte heller det planet återvände.

Nu är det helt klart att Bermuda triangeln är en mycket märklig plats på jorden. Flera hundra flygplan och fartyg har försvunnit och man har nästan aldrig funnit några spår. Listan skulle kunna göras mycke lång.

Nu finns det också farkoster som varit med om märkliga händelser i området och som klarat sig igenom med mindre eller inga blesyrer alls. Klarast i minnet har jag det passagerarflygplan som 1974 passerade genom Bermuda triangeln. Piloten har berättat efter landningen att man for igenom ett grönskinnande moln och havet under dom kokade. Något annat märkte man aldrig ombord.

Däremot på marken var det stor uppståndelse. Under ca. 10 minuter försvann man från radarskärmen. Det gick fullt katastroflarm och när så planet återkom på radarn var en hel styrka klar att möta planet. Besättningen var mycket förvånad då man sade att planet varit bort i tio minuter. Vid en senare koll visade det sig att samtliga ombord på planet klockor gick fel med tio minuter i jämförelse med ^{de} folket på marken. Fenomenet fick aldrig sin förklaring. Både Aftonbladet och Expressen hade en notis om händelsen för 20 år sedan.

Nu ställer sig frågorna automatiskt. Vad är det som händer? Varför försvinner en del och en del inte? En annan sak jag ännu inte nämnt är kompasserna. Man har nästan alltid hört att kompassnålarna roterar inom Bermuda triangeln och varför navigerar en del fel?

Om vi nu tar och tittar lite på vad som föregår det hela och vad som berättats av de som kommit igenom Bermud triangeln med blotta förskräckelsen.

Nu ska det också erkännas att väldigt många passerar området och aldrig märker någonting. Jag har själv en bekant som åkt igenom med båt och inte ens visste att han befann sig inom detta dramatiska område.

Besättningar och passagerare har haft samstämmiga uppgifter efter att de klarat en mer eller mindre kritisk resa igenom triangeln. Alltid har det rört sig om grönaktig dimma, kokande hav och knäppa kompasser, vare sig det rört sig om fartyg eller flygplan. Man seglar in i ett lugn, vattnet börjar bubbla och vid vissa tillfällen tycks ^{det} lysa svagt grönt.

Det finns också en del forskare som på ett seriöst sätt vill försöka lösa mysteriet med Bermuda triangeln. Teorierna har varit lika många som forskare. Låt oss se på ett par av teorierna.

Enorma magnetiska stormar: Ganska logiskt med tanke på dels roterande kompassnålar. Det har även förekommit att den "svarta lådans" bandinspelning från samtalet mellan besättning - trafikledning raderats ut över området.

Upphävande av gravitationen: Teorin om att gravitationen upphävs varpå materien "pulveriserats" till följd att inga spår går att finna.

Underströmmar: Starka underströmmar som suger åt sig fartyg och som bildar jättelika tomrum i luften varpå flygplan tappas glidförmågan. Ingen av dessa teorier har dock kunnat vederläggas.

Det kan även noteras att satellitbilder tagna över Bermuda triangeln ibland visar enbart en vit fläck. Jag har själv sett ett sådant foto. Man har aldrig funnit någon förklaring.

Under det sista årtiondet har två andra forskare börjat att fundera kring fenomenet Bermuda triangeln. Det är dels **Richard Mc Iver** och **Larry Khulman**, den senare är expert på oljeplattformar. Larry började tänka på området utanför Florida när man borrade efter olja i Nordsjön. Man fann en gasfyndighet varpå gas började strömma upp till ytan. I detta kokande inferno av bubblor började plattformen att kantra för att sedan gå till botten. Många har omkommit i dessa olyckor ^{och} då Larry Khulman ^{har} omtalat att den bästa flytväst i världen duger ingenting till när man hamnar i gasblandat vatten.

Richard Mc Iver har gjort laboratorieexperiment med stora basänger och där han förklarat vad som händer under ytan på platser typ Bermuda triangeln.

Genom årtusenden har lagrats av växter och djur bildat sediment av gashydrater och då havsbotten rör sig i form av underjordiska skalv eller jordskred, bryts sedimentet sönder och metangas frisläpps och strömmar upp mot ytan. Här kan det röra sig om enorma gasfickor som blottas. Experimentet McIver gjort visar att när gas bubblar upp till ytan mister vattnet sin ytspänning. Metangas är lättare än luft samt att den är otroligt lättantändlig.

Nu kan vi alltså presentera gåtan om Bermuda triangeln ur en helt annan synvinkel. Låt oss nu tänka oss att ett fartyg och ett flygplan kommer in över Bermuda triangeln med några timmars intervall. Strax innan har det förekommit ett undervattenskred som frisläppt ett stort antal ton metangas som strömmar mot ytan. Från flygplanet ser man ett grönaktigt skimmer och hela havet kokar och bubblar. På havsbotten har den uppåtstigande gasen bildat stora kratrar samt flera ton sediment som följer med gasen uppåt. Havet har nu tappat hela sin bärkraft inom ett stort område. Fartyget försvinner rakt ner i de bubblande vattenmassorna, efter följer sjunkande sediment och täcker över vrakdelarna. Alltså, inga vrakdelar står att finna och man har aldrig sända några nödsignaler.

Vad hände då med flygplanet?

Då metangasen nådde havsytan fortsatte den upp genom atmosfären. Så småningom nådde den höjden för flygplanet. Motorerna behöver syre för att fungera. När man flög in i gasen hände två saker.

1. Motorerna kvävdes då de inte fick tillräckligt med syre.
 2. De heta avgaserna antände gasen och planet störtade efter ett antal explosioner och försvann ner i havet som inte har någon bärkraft.
- Följdaktligen finner man inte heller där några vrakspillror, inte ens en pljeäck blir kvar.

När det gäller Bermuda triangeln så kallas inte området "havets kyrkogård" för inte. Man räknar emellertid att under årens lopp har ca. 1000 personer gått sina öden till mötes just där.

Nu är det inte bara Richard McIver och Larry Khulman som har kommit fram till dessa jordnära teorier. Även ryska havsforskare har gjort undersökningar inom detta nästan 1,5 km² stora havsområde.

De ryska forskarna har även vid ett tillfälle lyckats studera liknande händelseförlopp hemma i Ryssland, närmare bestämt i Ochotska havet.

Ett reseminne

Från en safariresa i Tanzania. Resan omfattar besök i flera naturreservat, som Serengetti, Tarangire, Lake Manyara och Ngorongoro kratern.

Jag tänker berätta lite från den sistnämnda. Det är 7-8 Mars. 94 Kratern som är 600 meter djup med på sina ställen ganska branta stup på sidorna. Hela Ngorongoro har en yta på 17.2000 kvadratkilometer. Reservatet ligger 28 mil söder om ekvatorn.

Naturligtvis företogs ned och uppresorna vid den brantaste sidan. Lyckligtvis med jip, men man undrar vad som skulle ha hänt om växellåda och bromsar strejkat. Uppresorna tog över halvtimmen medan nedresorna gick snabbare. Det blev fyra resor eftersom vi skulle vara där i två dagar i kratern. Det fanns inga vägar man för här och tvärs där det fanns något att se. På botten av kratern fanns många små saltsjöar, där tusentals Flamingo fåglar betade i det delvis grunda vattnet, ju saltare vattnet var desså rödare var dessa mycket granna fåglar.

Där fanns också Hyenor och Chakaler, som såg ut som våra rävar, mycket skygga. Hyenorerna uppträdde ofta i flocc.

Den lilla Thompson gasellen och Zebror givetvis, som mat åt lejonfamiljerna. Vi skulle ganska snart stöta på den första familjen, som bestod av fyra djur som låg intill vattnet och lkte, dom stoppade tassarna i vattnet och tycktes njuta av tillvaron, vi stod sex meter från dom och titta på dom en lång stund utan att ta någon notis om oss.

Det hade blivit dags för lunch och det gällde att hitta en bra plats, helst skulle det vara under något träd. Vi hade nu kommit till den västra delen av kratern, där fanns några träd och en liten sjö. Men oj vad det var gott om den stora gladan, som är en rovfågel, som gjorde utfall mot våra smörgåsar. Kontentan var att sitta kvar i jipen och dra över taket. Det kanske var lika bra det, för c:a 75 meter därifrån visade det sig ligga ännu en lejonfamilj, som vi träffade på vid återresan, studerade även dom från några meters avstånd. Det var en familj om sex stycken, hanen besteg sin hona var femtonde minut. Det var fruktansvärt varmt solen stod i zenit, men varken värmen eller vi tycktes generera honom. Det var dags att dra oss upp mot hotellet, färden gick nu över en stor slätt. plötsligt ser vi två noshörningar ett hundra tal meter bort, vi stannar nu har alla tre bilarna kommit samman.

Noshörningarna tycktes komma åt vårt håll, för att till slut passera mellan våra fordon. Det var en syn att se dessa bjässar stora

som lokomotiv, dom hade hur lätt som helst kunnat välta våra bilar om dom varit på det humöret.

Ja då bar det i väg uppåt igen, sen vi stannat vid en rastplats, där vi kunde gåur sträcka på benen och besöka toaletter, det fanns också personal som skötte parken där.

Hotellet som låg uppe på kraterkanten var delvis insprängt i berg Allt snickeri var av Mahogny, takbjälkarna var barkade och lackade Trapporna, det var fyra våningar var tre meter breda också de av samma ädla virke, ytterväggarna som inte var berg var glas som kunde öppnas. Ett annex i lite modernare stil upptogs av rum, som vette ut mot kratern, en fantastisk utsikt.

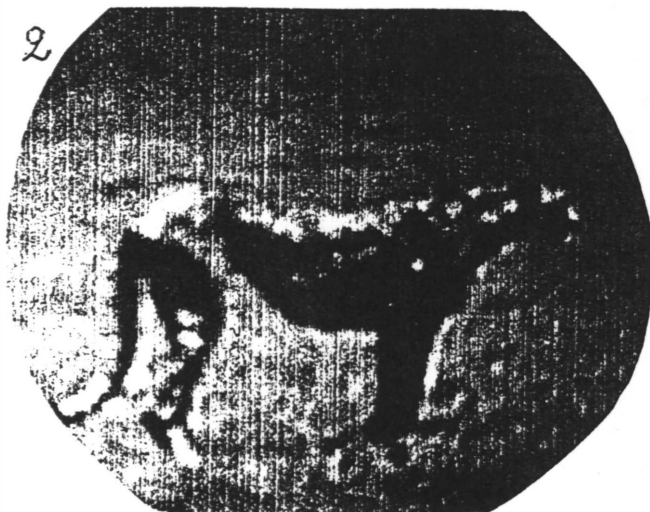
Jag nämnde i början de många reservaten, som var av godo när det gäller turismen, men urbefolkningen hade trängts undan. Mazayerna är ett nomadfolk, som driver sin boskap, precis som våra Lappar. Följden av de många och stora reservaten blir ju att de bästa betesmarkerna och de bästa vattenhålerna får dom ej komma åt.

Dessa mäniskor bodde mycket primitivt i hyddor av kodynga och gräs. Staten tycktes inte göra något för att kompensera dem för den mark, som dom tagit från dem. Det föreföll för oss gaska orättvist

1. Hyena söker svalka i ett dike

Bilden tagen med video

4 4 Ibis buss, som var den vanliga färdssättet på slätmark

2 Gepard avstånd c:a 150 met. med video

3 Lejonhane spanar från en kulle

bilden tagen i starkt motljus, med video

OBS! Nya medlemsavgifter f.o.m. år 1996. Avgifterna är följande:
Fam. med barn under 16 år 150kr, enskild person 100kr, över 16-
20år 50kr, 0-16år 10kr.

Ivars Spalt

Hej igen!

Ja nu är det snart jul igen. Jularna bara rullar på och vi blir bara äldre men invärtes känner man sig fortfarande ung, men när man tittar sig i spegeln står det en gammal gråhårig gubbe där, lika jultomten. På tal om jultomten frågar man sig vad skall man ge i julklapp? Jo de hjälper affärsidkarna med i sina annonser, t.ex. köp en dator eller video mm. Då tittar man i plånboken och ser att det är rätt tomt, (några kärringtior kanske) så man får göra det bästa av situationen och gå på julfesten i UFO-stugan och ropa in ett paket, fredagen den 8 december kl 19.00, då vet man inte vad som finns i detta paket, lämpligt som julklapp, med andra ord man köper grisen i säcken.

Nu skall jag berätta om hur det var när jag var barn på julafton, Jag växte upp som backstusittarson i Karång, Teda socken, vi hade en ko, höns, gris, katt och taxen Taik.

Julaftonen började med att vi fick bada i en stor balja som var placerad mitt på golvet i köket, sen användes såpa och rotborste. Därefter fick vi bära in ved från vedboden, putsa kopparsaker. Sedan kom vi till en av höjdpunkterna att kläda julgranen som pappa hade placerat i rummet. Man klädde med papperskonfekter, julgranskakor spritsade av socker med änglar och tomtar som var bokmärken i, pepparkakor som hade formen av bockar, tomtar, grisar och gummor, levande julgransljus, glitter, klockor av glas, massor av flaggor som satt på ett snöre och längst upp i toppen på granen placerades en glittrande stor stjärna. När granen var färdigklädd, hängdes girlanger i taket, väggbonader sattes upp och löpare på borden allt detta med julmotiv på. Klockan 14.00 ringdes julen in, då doppade vi i grytan, sedan fick vi lite varm glögg som vi skålade med och önskade varandra en riktig god jul. Därefter togs jultidningarna fram, de var Lillnisse, Trisse, Nittiettan, Kronblom och Mors julbrev m.fl. Det kändes verkligen som jul, på radion spelades julsånger och ute var marken täckt med vit snö och julkärvar var utsatta till fåglarna. Men det låg hela tiden spänning i luften, när skulle jultomten komma? På kvällen då vi ätit vår lutfisk och julgröt sade mamma: "Jag måste ut och mjölka kon" kanske jag ser till tomten någonstans. När mamma kom in från ladugården så hade hon träffat tomten som hade frågat om vi varit snälla, samtidigt sade hon till pappa att gå ut i ladugården och ha ned lite hö från skullen. Javisst sa pappa, det är klart att Lurva (kons namn) också skall få lite julmat. Efter ett tag säger mamma, kom och titta i fönstret, och mycket riktigt, tomten kom ifrån ladugården med en stor säck på ryggen och en fenix-lykta i handen. Där satt vi tre bröder uppkrupna tillsammans på soffhörnet i fotogenlampans sken och var lite rädda då tomten bankar på dörren. Mamma säger till oss att gå och öppna, med darrande ben går vi och öppnar dörren och där står jultomten livs levande. Han frågar då, finns det några snälla barn här? vi svarar med darrande stämma jaaa. Vi får var sitt paket, tackar och bockar samt krusar så gått det går. Innan tomten går, blir han bjuden på frukt och godis och vi hälsar honom välkommen till nästa jul. Jag glömmer inte min första julklapp, det var en docka som kunde göra kullerbytta, jag grät för det var ju en tjejleksak, brorsan Tage fick något som pep när man klämde på det, brorsan Nisse fick en motorcykel som gick att skruva upp, tänk vad avundsjuk jag var på honom. Detta var ett av mina minnen från julen år 1940, jag var sex år då.

Min spalt fortsätter på nästa sida-----

Jag hade ett telefonsamtal med Anni Lötsch-Johansson på Telia i Västerås angående org.nr på vår UFO-telefon, samtalet varade i cirka 30 minuter, inte om telefonen utan om UFO.

Anni frågade mig om jag visste vilket land hon kom ifrån. Jag svarade kanske från Österrike, Schweiz eller Tyskland. Anni svarade att hon var född i Tyskland men kom till Danmark efter kriget tillsammans med sin mamma, pappan hade förmodligen stupat i kriget. Då Tyskarna ej var så populära i Danmark, spottade folk på henne och kastade sten på mamman. Anni gick då mycket ensam för att slippa bli trakasserad, då sökte hon sig till skogen där fick hon lugn och ro. En dag när hon gick i skogen träffade hon ett antal humanoider som tog med henne till en farkost och gjorde henne illa, de tog prover på henne som gjorde mycket ont. Varelserna talade med varann men inget ljud hördes och de rörde ej på munnarna. Behandlingen medförde att Anni blev medvetlös och vaknade upp på den plats där hon hämtats med smärtor och sår efter provtagningen. Anni har inte berättat detta för någon inte heller för sina barn. När denna händelse inträffade var hon nio år och mycket liten till växten. Varelserna var något större än Anni och var gröna. Anni har varit med om flera UFO-händelser och känner varsel. Hon kände på sig att någon skulle ringa som sysslade med UFO. Jag inbjöd henne att komma till UFO-stugan men hon avböjde detta då det kändes som att riva upp gamla sår. Anni går med ångest för vad som hände men var mycket glad för att hon fick prata av sig. Jag hör ju så förskräckligt dåligt så jag missade en del då hon pratade tyst och bröt på Tyska-Danska-Svenska. Jag fick löfte om att skriva om denna händelse i UFO-Ällehanda. Nu anser väl någon att hon somnat och drömt detta, men om det är sanning, vilket jag tror, annars skulle väl inte händelsen etsats fast så länge då detta måste ha hänt i mitten på 40-talet.

Fredagen den 27 oktober åkte jag ner till Hedared för att gratulera vår medlem Lars-Christer Magnusson på hans födelsedag. Jag blev kvar ända till tisdagen.

När jag kom till Hedared på fredagen stod Lars-Christer på trappan och tog emot mig, där inne satt hustrun Birgit och knäppte på datan, hon formulerade ett fax till firarprogrammet på närradion. På kvällen, då blev det fest, då kom Birgits mamma, två systrar med familjer och bl.a. Grill-Johan som Birgit gjort en hambo om. På lördagen var Lars-Christer och jag och badade bastu, vilket jag inte gjort sedan lumpatiden. På söndagen spelade vi musik tillsammans och Birgit sjöng egna låtar som var jättebra, det hoppas jag kommer på CD. Lars-Christer skrev ner noter på en snoa som jag gjort, på datan. På måndagen åkte vi bil till Näs slott(där Birgit uppträtt) sedan till Gunilse, vidare till deras fina sommarstuga, till kyrkan där Birgits pappa Brage var begravd, till syster Ann-Maries arbetsplats, sedan hem till mamma Britta där fick vi mat, färden fortsatte senare till Ann-Maries hem, och slutligen till Bingolotto-lokalen i Göteborg där fick jag vara med i lokal-TV samt träffa "Loket". Vid hemkomsten till Hedared väntade Lars-Christer med förfriskning-ar och då var klockan mycket. Under hemresan var jag yr av allt jag fått vara med om. Nu tar jag på mig tomteluvan och önskar: En God Jul och Ett Gott Nytt År men först ses vi på festen

IVAR

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR

Önskas alla LÄSARE

...och så hoppas jag att du ger några varma kläder till de stackars flickorna i tidningarna pappa läser.

— Känner du hur det doftar?
— Jo då, men jag tycker om dej ändå!

Supertungt visitkort från rymden

En meteorit, som i april föll ned genom taket på ett hus i den holländskastaden Enschede, kommer sannolikt från asteroiden Midas, tror astronomerna. Hela meteoriten var av

sten, cirka 70 centimeter i diameter och vägde omkring ett halvt ton. Biten som träffade huset vägde dock bara drygt ett kilo, men trängde ändå ned genom takpannorna och tio centimeter isolering.

Experterna har intervjuat 185 ögonvittnen, som såg eldkulan fara över himlen. Utifrån deras uttalanden har man lyckats rekonstruera meteoritens bana. Man tror att

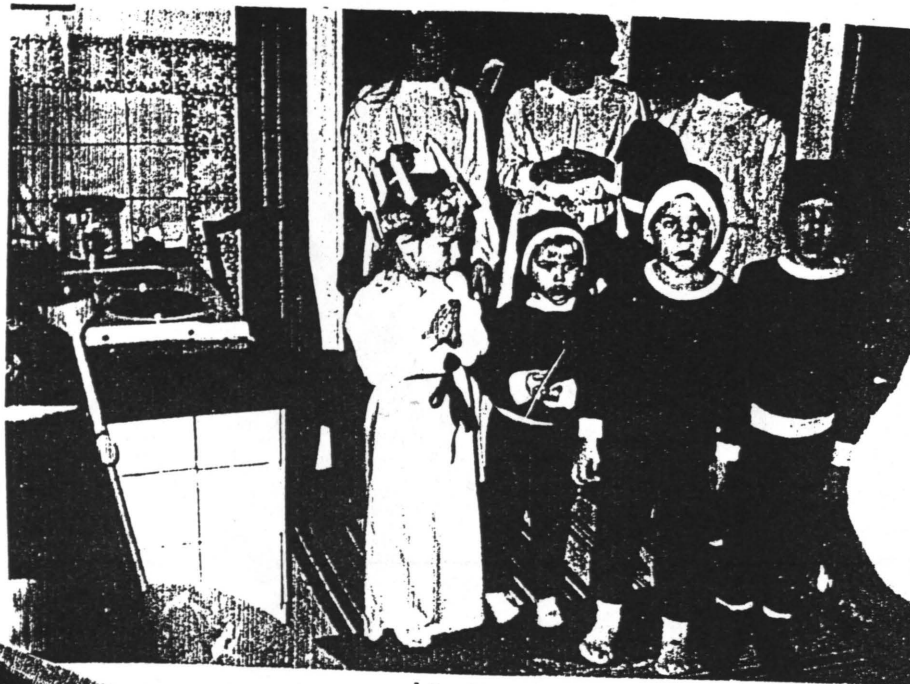
den kommit in i atmosfären med cirka 100 000 km/t.

Astromomerna vid Leiden-observatoriet i Holland har också beräknat dess bana. Inklinationen, det vill säga vinkeln mellan asteroidens och jordens bana, har varit omkring 40 grader, vilket är osedvanligt mycket.

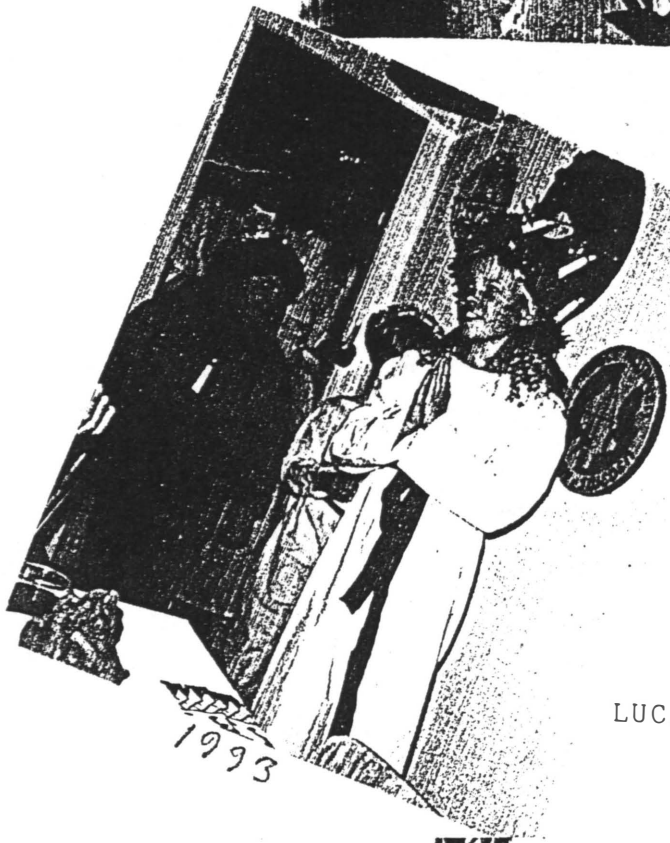
Av de nästan 3 500 asteroider man känner till har bara

25 en inklination på över 30 grader. Bara en av de 25 är sannolikt som meteoritens ursprung. Det är just asteroiden Midas, anser de holländska astronomerna.

● En signal rör sig med närmare ljusets hastighet i en telefonledning, fastän elektronerna bara rör sig 0,1 mm/s.

1986

1993

LUCIA KAVALKAD

1981

1984